van zijn verbintenis en het einde van het jaar 1983, het door de betrokken Lid-Staat gekozen referentiejaar.

De aldus uitgelegde regeling schendt niet het vertrouwensbeginsel, omdat dit niet vereist dat een referentiehoeveelheid kan worden toegekend aan een producent die, zoals in het hoofdgeding, bij de beëindiging van zijn periode van omschakeling de melkproduktie niet heeft hervat wegens arbeidsongeschiktheid en die om die reden gedurende het door de betrokken Lid-Staat gekozen referentiejaar geen melk heeft geleverd. Evenmin kan een dergelijke producent zich voor een referentiehoeveelheid beroepen op de hoeveelheid melk die hij in één van de twee andere binnen de periode van 1981 tot 1983 gelegen jaren zou hebben geleverd, wanneer hij gedurende deze twee jaren niet door zijn verbintenis gebonden was geweest.

Deze regeling maakt evenmin inbreuk op het discriminatieverbod, omdat het verschil in behandeling dat een dergelijke producent ondergaat als gevolg van het feit dat hij niet kan aantonen dat hij gedurende 1981 en 1982 melk heeft geleverd, en derhalve niet met succes kan verzoeken dat een ander referentiejaar in aanmerking wordt genomen, een gevolg is van het feit dat de betrokken regeling niet toestaat, dat een buiten de periode van 1981 tot 1983 gelegen referentiejaar of een theoretische hoeveelheid die is berekend op basis van leveringen van melk gedurende een periode voor 1981 in aanmerking wordt genomen. De uitsluiting van deze mogelijkheid vindt haar rechtvaardiging in de noodzaak om, in het belang van de rechtszekerheid en om wille van de goede werking van het stelsel van de extra heffing, het aantal jaren dat als referentiejaar kan worden genomen, te beperken.

RAPPORT TER TERECHTZITTING
in zaak C-85/90 *

I — De feiten en het procesverloop

1. *De toepasselijke gemeenschapsregeling*

a) Bij *verordening (EEG) nr. 1078/77* van de Raad van 17 mei 1977 tot invoering van een stelsel van premies voor het niet in de handel brengen van melk en zuivelprodukten en voor de omschakeling van het melkveebestand (PB 1977, L 131, blz. 1) is onder meer een stelsel ingevoerd van omschakelingspremies, die moeten worden toegekend op aanvraag van elke zuivelproducent die zich ertoe heeft verbonden om gedurende een periode van vier jaren geen melk of zuivelprodukten afkomstig van zijn bedrijf tegen betaling of gratis te leveren (artikel 3).

b) Bij *verordening (EEG) nr. 856/84* van de Raad van 31 maart 1984 tot wijziging van verordening (EEG) nr. 804/68 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten (PB 1984,

* Procestaal: Engels.

L 90, blz. 10) is een extra heffing ingesteld op de levering van hoeveelheden melk die een vast te stellen referentiehoeveelheid overschrijden. Deze regeling wordt in elk gebied van de Lid-Staten toegepast volgens één van de volgende formules (artikel 1):

— volgens formule A geldt voor elke melkproducent een heffing over de hoeveelheden melk die hij aan een koper heeft geleverd en die een vast te stellen referentiehoeveelheid overschrijden (formule producent);

— volgens formule B geldt voor de kopers van melk of andere zuivelprodukten (zuivelfabrieken) een heffing over de hoeveelheden melk die hun door producenten zijn geleverd en die een vast te stellen referentiehoeveelheid overschrijden. De koper die de heffing verschuldigd is, berekent deze alleen door in de prijs die betaald wordt aan de producenten die hun leveranties hebben verhoogd, in evenredigheid met hun bijdrage tot de overschrijding van de referentiehoeveelheid van de koper (formule koper).

c) De algemene uitvoeringsbepalingen van de extra heffing zijn neergelegd in *verordening (EEG) nr. 857/84* van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelprodukten (PB 1984, L 90, blz. 13). In deze verordening wordt onder meer de in de basisverordening nr. 856/84 bedoelde referentiehoeveelheid, dat wil zeggen de van de extra heffing vrijgestelde hoeveelheid, vastgesteld. Dit is in beginsel de hoeveelheid melk of melkequivalent die gedurende het kalenderjaar 1981 door de producent is geleverd (formule A) dan wel door een koper is gekocht (formule B), vermeerderd met 1 % (artikel 2, lid 1). De Lid-Staten kunnen evenwel bepalen, dat op hun grondgebied de referentiehoeveelheid gelijk is aan de hoeveelheid melk of melkequivalent, geleverd of gekocht gedurende het kalenderjaar 1982 of 1983, met aanwending van een percentage dat zodanig wordt vastgesteld, dat de gegarandeerde hoeveelheid niet wordt overschreden (artikel 2, lid 2). Op grond van de artikelen 3, 3 bis, 4 en 4 bis van verordening nr. 857/84, zoals gewijzigd, kunnen de Lid-Staten bij de vaststelling van de referentiehoeveelheden met bepaalde bijzondere situaties rekening houden, dan wel specifieke of extra referentiehoeveelheden toekennen.

Artikel 3 luidt als volgt:

„In het kader van de toepassing van de formules A en B wordt bij de vaststelling van de in artikel 2 bedoelde referentiehoeveelheden rekening gehouden met bepaalde bijzondere situaties, zulks overeenkomstig de volgende bepalingen:

1. (...)

2. (...)

3. voor producenten wier melkproduktie over het overeenkomstig artikel 2 gekozen referentiejaar aanzienlijk is beïnvloed door buitengewone gebeurtenissen die zich vóór of tijdens dat jaar hebben voorgedaan, wordt op hun verzoek een ander referentiekalenderjaar binnen de periode 1981 - 1983 in aanmerking genomen.

De volgende situaties kunnen toepassing van de eerste alinea rechtvaardigen:

— een ernstige natuurramp die een grote weerslag heeft op het bedrijf van de producent;

— de vernieling van de voorraden diervoeder of de melkveestallen van de producent door een ongeluk;

— een epizoötie bij de gehele melkveestapel of een deel ervan.

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de gevallen waarin de eerste alinea wordt toegepast. De lijst van situaties als bedoeld in de tweede alinea kan worden aangevuld volgens de procedure van artikel 30 van verordening (EEG) nr. 804/68."

Artikel 3 bis, dat is ingevoegd bij *wijzigingsverordening (EEG) nr. 764/89* van de Raad van 20 maart 1979 (PB 1979, L 84, blz. 2) naar aanleiding van de arresten van 28 april 1988 (zaak 120/86, Mulder, Jurispr. 1988, blz. 2321, en zaak 170/86, von Deetzen, Jurispr. 1988, blz. 2355), luidt als volgt:

„1. Aan de in artikel 12, onder c, derde alinea, bedoelde producenten

— waarvan de periode van niet-levering of omschakeling krachtens de uit hoofde van verordening (EEG) nr. 1078/77 aangegane verbintenis ten einde loopt na 31 december 1983, of na 30 september 1983 in de Lid-Staten waar de melkoplevering in de maanden april tot en met september ten minste tweemaal zo groot is als die in de maanden oktober tot en met maart van het volgende jaar,

— waaraan geen referentiehoeveelheid is toegewezen onder de voorwaarden vastgesteld uit hoofde van artikel 5, lid 4, onder b, en/of artikel 9, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1546/88, en/of, indien zij cessionaris van de premie zijn, uit hoofde van artikel 2 van de onderhavige verordening,

wordt voorlopig, op een binnen drie maanden vanaf 29 maart 1989 door hen in te dienen aanvraag, een specifieke referentiehoeveelheid toegewezen (...)

2. — 6. (...)"

d) Nadere regelen betreffende de uitvoering van de extra heffing zijn vastgesteld bij *verordening (EEG) nr. 1546/88* van de Commissie van 3 juni 1988 tot vaststelling van de nadere voorschriften voor de toepassing van de bij artikel 5 quater van verordening (EEG) nr. 804/68 ingestelde extra heffing (PB 1988, L 139, blz. 12).

Artikel 3 van verordening nr. 1546/88 bevat een aanvullende lijst van situaties op grond waarvan, overeenkomstig artikel 3, sub 3, van verordening nr. 857/84 een ander referentiekalenderjaar in aanmerking kan worden genomen. Deze lijst luidt als volgt:

„— onteigening van een aanzienlijk deel van de oppervlakte cultuurgrond van het bedrijf van de producent, waardoor het

groenvoederareaal van het bedrijf tijdelijk is verkleind;

— langdurige arbeidsongeschiktheid van de producent, als deze zelf het bedrijf exploiteerde;

— verlies, door diefstal of ongelukken, van de gehele melkveestapel of een gedeelte daarvan, waardoor de melkproduktie van het bedrijf aanzienlijk is beïnvloed".

Artikel 5, lid 4, van deze verordening bepaalt:

„Door de Lid-Staten wordt, binnen de grenzen van de in artikel 6, lid 2, van verordening (EEG) nr. 857/84 bedoelde en in de bijlage bij die verordening vastgestelde hoeveelheden:

a) (...)

b) aan de in lid 2 bedoelde producenten een referentiehoeveelheid toegewezen die overeenkomt met de door hen in de laatste twaalf maanden van rechtstreekse verkoop vóór 1 april 1984 verkochte hoeveelheden, waarop eventueel een percentage wordt toegepast; voor producenten met minder dan twaalf maanden rechtstreekse verkoop stellen de Lid-Staten op grond van de feitelijk verkochte hoeveelheden een jaarhoeveelheid vast en wijzen hun overeenkomstig bovenstaande bepalingen een referentiehoeveelheid toe.

(...)"

Artikel 9, lid 2, van deze verordening luidt:

„2. Als heffingplichtigen in het kader van de toepassing van de formules A en B na het begin van de referentieperiode met levering zijn begonnen, kunnen de Lid-Staten hun een referentiehoeveelheid toewijzen volgens soortgelijke regelingen als aangegeven in artikel 5, lid 4, onder b."

2. *Het hoofdgeding*

a) Op grond van voornoemd artikel 3 van verordening nr. 1078/77 verbond W. Dowling zich, gedurende de periode van 23 november 1978 tot 22 november 1982 geen melk of melkprodukten te leveren; als tegenprestatie ontving hij een omschakelingspremie.

Nadat hij in augustus 1980 een hartaanval had gehad, onderging Dowling in februari 1981 een open-hartoperatie. Dientengevolge kon hij geen lichamelijke arbeid verrichten tot 1984, in welk jaar hij zijn arbeid op beperkte schaal hervatte en zijn lichamelijke inspanning geleidelijk verhoogde.

Daar Ierland het kalenderjaar 1983 als referentiejaar had gekozen voor de extra-heffingsregeling, kon Dowling uit hoofde van die regeling geen referentiehoeveelheid krijgen, daar hij niet aannemelijk kon maken in 1983 melk te hebben geleverd.

Op 21 juli 1989 vroeg Dowling bij het Ministerie van Landbouw een specifieke referentiehoeveelheid op grond van voornoemde verordening 764/89 aan. Zijn aanvraag werd afgewezen op grond dat zijn omschakelingsperiode uit hoofde van de premieregeling op 1 oktober 1983 was verstreken. Tegen deze afwijzende beschikking stelde Dowling beroep in bij de High Court of Ireland, dat bij arrest van 18 januari 1990 is verworpen.

Het geding is voor de Supreme Court of Ireland gebracht, dat bij beschikking van 2 maart 1990 heeft besloten de behandeling van de zaak te schorsen en het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag de navolgende vraag te stellen:

„Heeft een landbouwer recht op een voorlopige specifieke referentiehoeveelheid krachtens artikel 3 quater van verordening (EEG) nr. 857/84, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 764/89, indien hij

— gedurende de periode van 23 november 1978 tot 22 november 1982 de melkproduktie heeft gestaakt in ruil voor een omschakelingspremie uit hoofde van verordening (EEG) nr. 1078/77;

— in 1983 arbeidsongeschikt was en daardoor niet in staat was, in dat jaar de melkproduktie te hervatten onder omstandigheden waarin hij, naar de nationale autoriteiten later erkenden, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3, sub 3, van verordening (EEG) nr. 857/84 hetzij 1981 hetzij 1982 als alternatief referentiejaar had kunnen aanwijzen;

— zich noch op de melkproduktie in 1981 noch op die in 1982 kon beroepen om een referentiehoeveelheid uit hoofde van verordening (EEG) nr. 857/84 te verkrijgen, omdat beide jaren binnen de voornoemde omschakelingsperiode van vier jaar vielen?"

3. *De procedure voor het Hof*

De verwijzingsbeschikking is op 22 maart 1990 ter griffie van het Hof ingeschreven.

Krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG zijn schriftelijke opmerkingen ingediend door W. Dowling, vertegenwoordigd door D. Wyatt, Barrister, en B. A. Carroll, Solicitor, de Ierse regering, vertegenwoordigd door L. J. Dockery, Chief State Solicitor, en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door P. Hetsch en X. Lewis, leden van haar juridische dienst, als gemachtigden.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, op 12 december 1991 besloten, de zaak krachtens artikel 95 van het Reglement voor de procesvoering naar de Derde kamer te verwijzen en zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

II — Schriftelijke opmerkingen

1. *Dowling* herinnert eraan, dat de toepasselijke regeling bepaalt, dat een landbouwer die

zijn bedrijf zelf exploiteert en die in 1983 arbeidsongeschikt was, het recht heeft om 1981 of 1982 als alternatief referentiejaar aan te wijzen. Daar zowel het ene als het andere jaar in de omschakelingsperiode viel, heeft Dowling het recht, 1983 voor alle doeleinden die verband houden met het referentiejaar, door 1981 of 1982 te vervangen, dus ook voor een aanspraak op een specifieke referentiehoeveelheid uit hoofde van verordening nr. 857/84, zoals gewijzigd bij verordening nr. 764/89.

In verordening nr. 764/89 wordt gesproken van het verstrijken van de periode van niet-levering of omschakeling na 1 oktober 1983 om de producenten te beschermen, wier referentiejaar binnen de periode van niet-levering of omschakeling viel. Bijgevolg moet de tekst zodanig worden uitgelegd, dat hij van toepassing is op het verstrijken van de periode na 1 oktober 1983 of na de laatste dag van een van de twee alternatieve referentiejaren die op de producent van toepassing kunnen zijn uit hoofde van de relevante verordeningen inzake quota.

Het zou discriminerend zijn, een specifieke referentiehoeveelheid toe te kennen aan een producent wiens referentiejaar, te weten 1983, binnen een periode van niet-levering of omschakeling valt, maar deze te weigeren aan een producent in de situatie van Dowling, één van de „bijzondere gevallen" van producenten voor wie het referentiejaar niet 1983 was, maar, naar eigen keuze, 1981 of 1982.

Bovendien zou het discriminerend zijn, hem te binden aan een enkel referentiejaar, te weten 1983, gedurende welk jaar hij arbeidsongeschikt was, terwijl een normale quotabezitter die in 1983 arbeidsongeschikt was, 1981 of 1982 als alternatief referentiejaar had mogen kiezen. Een dergelijke discriminatie kan niet worden gerechtvaardigd door het feit dat hij in 1981 of 1982 geen melk heeft geproduceerd, omdat die jaren door zijn omschakelingsverbintenis werden gedekt en wanneer die jaren om die reden buiten beschouwing zouden worden gelaten zulks zou indruisen tegen de in het arrest Mulder van 28 april 1988 neergelegde beginselen.

Bijgevolg moeten, voor zover nodig, artikel 3 bis van verordening nr. 857/84 en artikel 3 van verordening nr. 1546/88 naar analogie worden toegepast op een producent, die in dezelfde situatie verkeert als verzoeker in het hoofdgeding.

Verordening nr. 764/89 is geldig en moet aldus worden uitgelegd, dat zij de toekenning van een voorlopige referentiehoeveelheid ten behoeve van de betrokken producenten toestaat. In ieder geval moet, zelfs indien deze verordening ongeldig wordt verklaard wegens discriminatie als gevolg van het feit dat de gemeenschapsinstellingen geen bepalingen voor een speciaal geval hebben vastgesteld, het Hof oordelen dat de nationale autoriteiten deze verordening moeten blijven toepassen, met dien verstande dat zij de verordening ook toepassen op personen die tot dusver werden benadeeld door de vastgestelde discriminatie (zie het arrest in zaak 300/86, Landschoot, Jurispr. 1988, blz. 3443, r. o. 22-25).

Concluderend geeft Dowling in overweging, op de aan het Hof voorgelegde vraag te antwoorden als volgt:

„1. Een landbouwer heeft recht op een voorlopige specifieke referentiehoeveelheid krachtens artikel 3 quater van verordening nr. 857/84, zoals gewijzigd bij verordening nr. 764/89, indien hij

— gedurende de periode van 23 november 1978 tot 22 november 1982 de melkproduktie heeft gestaakt in ruil voor een omschakelingspremie uit hoofde van verordening nr. 1078/77

— in 1983 arbeidsongeschikt was en daardoor niet in staat was, in dat jaar de melkproduktie te hervatten onder omstandigheden waarin hij, naar de nationale autoriteiten later erkenden, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3, sub 3, van verordening nr. 857/84 hetzij 1981 hetzij 1982 als alternatief referentiejaar had kunnen aanwijzen;

— zich noch op de melkproduktie in 1981 noch op die in 1982 kon beroepen om een referentiehoeveelheid uit hoofde van verordening nr. 857/84 te verkrijgen, omdat beide jaren binnen de voornoemde omschakelingsperiode van vier jaar vielen.

2. Bij de beoordeling of verzoeker binnen de in de verordeningen 764/89 en 1033/89 gestelde termijnen is gebleven, moeten de bevoegde nationale autoriteiten rekening houden met de onzekere rechtspositie van verzoeker in de aan de onderhavige beslissing van het Hof voorafgaande periode en moeten zij de genoemde termijnen zodanig verruimen als nodig is om verzoeker redelijkerwijze in staat te stellen om aan te tonen dat hij de vereiste hoeveelheden melk in zijn bedrijf kan produceren."

2. De *Ierse regering* merkt ter inleiding op, dat de aan het Hof voorgelegde vraag betrekking heeft op artikel 3 bis en niet op artikel 3 quater van verordening nr. 857/84, zoals gewijzigd bij verordening nr. 764/89. De vraag moet ontkennend worden beantwoord.

Het is de duidelijke en uitdrukkelijke bedoeling van de verordening, dat een producent in Dowlings situatie geen recht heeft op een voorlopige specifieke referentiehoeveelheid. In het arrest Mulder (zaak 120/86, Jurispr. 1988, blz. 2321) overwoog het Hof, dat de artikelen 3 en 4 van verordening nr. 857/84 een limitatieve opsomming geven van de situaties waarin de Lid-Staten specifieke of extra referentiehoeveelheden kunnen toekennen. Daar deze bepalingen geen betrekking hebben op de situatie van een producent die in het referentiejaar geen melk heeft geleverd op grond van een verbintenis om geen melk in de handel te brengen, als bedoeld in verordening nr. 1078/77, kan een dergelijke producent dus enkel aanspraak maken op een referentiehoeveelheid, indien hij in een of meer van de specifiek hiervoor voorziene situaties verkeert.

Bijgevolg is ingevolge de wetgevingspraktijk en 's Hofs rechtspraak de in artikel 3 van

verordening nr. 857/84, zoals gewijzigd, gegeven lijst van bijzondere situaties limitatief en valt een situatie als die van Dowling buiten de uitdrukkelijke bewoordingen van die verordening. Voorts is het in de onderhavige zaak niet mogelijk om door een analoge toepassing van een andere wetsbepaling een leemte op te vullen, omdat een dergelijke analoge toepassing is uitgesloten, wanneer de betrokken verordening in strijd is met een algemeen rechtsbeginsel wegens de duidelijke en uitgesproken bedoeling van de verordening en niet slechts wegens een leemte.

Voor zover de toepassing van artikel 3 bis van verordening nr. 857/84, zoals gewijzigd, inbreuk maakt op algemene beginselen van gemeenschapsrecht, laat de genoemde uiterste termijn („na 31 december 1983, of na 30 september 1983") geen enkele andere uitlegging toe dan de evidente betekenis van deze tekst. Het gebruik van precieze data of uiterste termijnen is normaal voor economische wetgeving en het is een ontoelaatbare vorm van uitlegging om algemene rechtsbeginselen in te roepen om de duidelijke bedoeling van de wetgever in een dergelijke wettelijke regeling te wijzigen.

3. De *Commissie* herinnert eraan, dat artikel 3, sub 3, van verordening nr. 857/84 van de Raad, in samenhang met verordening nr. 1546/88 van de Commissie, voorziet in de mogelijkheid binnen de periode van 1981 tot en met 1983 een ander referentiekalenderjaar in aanmerking te nemen, wanneer de producent arbeidsongeschikt is. Daar er echter geen bepaling is op grond waarvan producenten een referentiehoeveelheid kunnen krijgen op basis van door hen buiten de periode van 1981 tot 1983 verrichte melkleveringen, heeft het Hof die mogelijkheid uitgesloten geacht, zelfs in gevallen waarin de betrokkenen gedurende die periode geen representatieve produktie hadden. Het hieruit voortvloeiende verschil in behandeling tussen enerzijds producenten wier melkproduktie gedurende de periode van 1981 tot 1983 sterk is gedaald en die niet een op een representatieve produktie gebaseerde individuele hoeveelheid kunnen krijgen, en anderzijds producenten die een representatieve produktie kunnen aanvoeren, wordt gerechtvaardigd door de noodzaak om, in het belang van de rechtszekerheid en om wille van de goede werking van het stelsel van de extra heffing, het aantal jaren dat als referentiejaar kan worden genomen, te beperken (arrest van 17 mei 1988, zaak 84/87, Erpelding, Jurispr. 1988, blz. 2647).

Een restrictieve uitlegging van het in artikel 1, lid 1, van verordening nr. 764/89 gestelde vereiste is volledig in overeenstemming met de geest van de daarbij ingevoerde regeling. Die regeling is niet bedoeld om de toekenning van een referentiehoeveelheid mogelijk te maken aan producenten die geen melk hebben geproduceerd wegens de buitengewone gebeurtenissen, bedoeld in artikel 3, sub 3, van verordening nr. 857/84 en artikel 3 van verordening nr. 1546/88.

De data van 31 december 1983 of 30 september 1983 — hier toepasselijk — dienden te worden vastgesteld als datum waarna de periode voor niet-levering of omschakeling verstreek, op grond waarvan aanspraak kon bestaan op een specifieke referentiehoeveel-

heid uit hoofde van verordening nr. 764/89, om zoveel mogelijk de cumulatieve toepassing van de algemene regeling van artikel 5 quater van verordening nr. 804/68 en de regeling van verordening nr. 764/89 te voorkomen. Opdat het stelsel echter correct kan functioneren, is een gelijktijdige toepassing ervan mogelijk gedurende drie maanden en gedurende zes maanden in Ierland, gelet op de wijze waarop de data van de twee regelingen gelden.

Wanneer een producent gedurende de twaalf maanden van de referentieperiode geen melk kon produceren, kan hij krachtens de artikelen 9, lid 2, en 5, lid 4, sub b, van verordening nr. 1546/88 proberen in het kader van de algemene, bij de verordeningen nrs. 856/84 en 857/84 ingevoerde quotaregeling een referentiehoeveelheid te verkrijgen binnen de nationale reserve. Deze referentiehoeveelheid wordt berekend aan de hand van de verkopen van de producent in de laatste twaalf maanden voor 1 april 1984 of, indien hij minder dan twaalf maanden werkzaam was, aan de hand van de reële verkopen. Deze mogelijkheid wordt uitdrukkelijk voorzien in het bij artikel 1 van verordening nr. 764/89 ingevoerde artikel 3 bis, tweede streepje, van verordening nr. 857/84.

Concluderend geeft de Commissie in overweging de prejudiciële vraag te beantwoorden als volgt:

„1. Artikel 3 bis van verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 764/89 van de Raad, moet aldus worden uitgelegd, dat een landbouwer niet recht heeft op een specifieke referentiehoeveelheid in het geval waarin hij

— gedurende de periode van 23 november 1978 tot 22 november 1982 de melkproduktie heeft gestaakt in ruil voor een omschakelingspremie uit hoofde van verordening (EEG) nr. 1078/77;

— in 1983 arbeidsongeschikt was en daardoor niet in staat was in dat jaar de melkproduktie te hervatten onder omstandigheden waarin hij, naar de nationale autoriteiten later erkenden, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3, sub 3, van verordening (EEG) nr. 857/84 hetzij 1981 hetzij 1982 als alternatief referentiejaar had kunnen aanwijzen;

— zich noch op de melkproduktie in 1981 noch op die in 1982 kon beroepen om een referentiehoeveelheid uit hoofde van verordening (EEG) nr. 857/84 te verkrijgen, omdat beide jaren binnen de voornoemde omschakelingsperiode van vier jaar vielen.

2. Wanneer een producent gedurende de twaalf maanden van het referentiejaar geen melk produceerde, kan hem een referentiehoeveelheid krachtens de artikelen 9, lid 2, en 5, lid 4, sub b, van verordening (EEG) nr. 1546/88 worden toegekend."

M. Zuleeg
rechter-rapporteur